

Ο ΑΝΘΡΩΠΑΚΟΣ

Είμαι φτωχός, κουρασμένος,
σκυφτός ανθρωπάκος.
Των ταπεινών και των άλλων
πουλιών φιλαράκος

Μια ζωή με κρατάν, με κουνάν
μ' έναν σπάγκο,
λόγια, σχολειά, μέρα νύχτα
δουλειά και στον πάγκο.

Όπου χαρά, πρώτη πρώτη σειρά
κάποιος κλέφτης
κι όποιο κακό κάνει το αφεντικό,
εγώ είμαι ο φταίχτης.

Refrain:

*Για δε μ' αφήνετε ήσυχο,
άστε με ήσυχο, όλοι,
θέλω να ζήσω ελεύθερος,
δίχως ταυτότητα πια!(2)*

